

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 359 - ПД
27.05.2020 г.

„Булвеста Холдинг“ АД, гр. София, ЕИК 121531884, е публично дружество, вписано под № РГ-05-0043 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), воден от Комисията за финансов надзор (КФН), и като такова е адресат на разпоредбите на Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане.

Чрез единната система за предоставяне на информация на КФН по електронен път – e-Register, вх. № 10-05-1835 от 27.04.2020 г., публичното дружество „Булвеста Холдинг“ АД е представило покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите (РГОСА), насрочено за 09.06.2020 г., съответно за 24.06.2020 г. при условията на чл. 115, ал. 12 от ЗППЦК и писмени материали по чл. 224 от Търговския закон (ТЗ). Поканата е обявена в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 24.04.2019 г. Поканата, дневният ред и материалите за РГОСА са представени на обществеността на 27.04.2020г. посредством специализираната информационна медия „Investor.bg” на „Инвестор.БГ“, достъпна на адрес в интернет - www.investor.bg. Констатирано е, че същите документи са публикувани на интернет страницата на дружеството www.bulvesta-bg.com.

От представената покана за свикване на РГОСА е видно, че в дневния ред на събранието на дружеството е включена точка 10, касаеща прекратяване на дейността на дружеството, обявяването му в доброволна ликвидация и избор на ликвидатор.

От цитирания по-горе дневен ред на събранието е видно, че като точка 10 в него съветът на директорите (СД) на „Булвеста Холдинг“ АД предлага на вниманието на акционерите на дружеството да вземат решение за прекратяване на дейността на публичното дружество, обявяването му в ликвидация и избор на ликвидатор.

Съгласно чл. 266, ал. 2, изр. първо, пред. второ от ТЗ, срокът, в който трябва да завърши ликвидацията, се определя от общото събрание на акционерното дружество. От представената покана по чл. 115, ал. 2 ЗППЦК и материалите към нея се установява, че на вниманието на акционерите не е предложен за разглеждане въпрос относно срока за извършване на ликвидацията на публичното дружество, тъй като в дневния ред на свиканото РГОСА липсва точка, съответно предложение за решение по същия въпрос. В конкретния случай на акционерите не е представена цялата дължима информация за вземането на обосновано инвестиционно решение по въпроса за продължителността на ликвидацията.

Наред с това, съгласно чл. 269, ал. 1 от ТЗ, ликвидаторите представляват дружеството и имат правата и задълженията на изпълнителния му орган, което във връзка с чл. 224, ал. 2 от ТЗ обуславя необходимостта при предложение за избор на ликвидатор да бъдат представени съответните материали, които да включват данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицето. По аналогия за ликвидатора на публично дружество, каквото е „Булвеста Холдинг“ АД, се прилага и разпоредбата на чл. 116а¹, ал. 1 от ЗППЦК. Тя урежда, че за управителни и контролни органи на публично дружество не могат да бъдат избирани лица, които са осъдени с влязла в сила присъда за престъпления против собствеността, против стопанството или против финансовата, данъчната и осигурителната система, извършени в Република България или в чужбина, освен ако са реабилитирани. Кандидатите за изборна длъжност доказват липсата на обстоятелствата по

чл. 116а¹, ал. 1 от ЗППЦК със свидетелство за съдимост на основание чл. 116а¹, ал. 4, изр. второ, вр. изр. първо, предл. първо от ЗППЦК. Съгласно чл. 115, ал. 2 от ЗППЦК, във връзка с чл. 223, ал. 4, т. 5 от ТЗ, поканата за свикване на общо събрание на акционерите следва да съдържа, като част от минималното си съдържание, конкретни предложения за решения по включените в дневния ред въпроси. В съдържанието на самата покана и в материалите към нея, управителният орган не е включил конкретно посочване на лице, което предлага за ликвидатор. Законосъобразният избор на ликвидатор на дружеството изисква на вниманието на акционерите да бъдат представени конкретен кандидат за ликвидатор (т.е. конкретно предложение) и изискуемите за кандидата документи най-късно до датата на обявяване или изпращане на поканата за свикване на общото събрание съгласно чл. 224, ал. 1 от ТЗ, като по този начин се осигурява вземане на законосъобразно и информирано решение от акционерите на дружеството и се гарантират правата им. Съгласно изискванията на чл. 115, ал. 5 от ЗППЦК, поканата по ал. 2, заедно с материалите за общото събрание по чл. 224 от ТЗ, се изпращат на КФН в срока по ал. 4, а именно 30 (тридесет) дни преди откриването на общото събрание. В конкретния случай, изискуемите от закона материали не са представени на вниманието на акционерите и на КФН в законоустановения срок, предвиден в чл. 115, ал. 5 от ЗППЦК.

Член 266, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ТЗ урежда задължението на общото събрание на акционерното дружество да определи възнаграждението на ликвидаторите. Оттук следва, че ако в дневния ред бъде включена за обсъждане точка за избор на ликвидатор по предложение на управителния орган, то съветът на директорите е длъжен да включи в същия дневен ред точка за определяне на възнаграждение на предложени ликвидатор, като предпоставка за законосъобразния избор на ликвидатор от страна на акционерите. От представената от публичното дружество покана се установява липсата на включен в дневния ред въпрос за определяне на възнаграждението на ликвидатор, с което се поставя общото събрание на акционерите в нарушение на вмененото му от законодателя задължение.

В тази връзка с писмо, изх. № РГ-05-43-2 от 13.05.2020 г., в съответствие с чл. 26, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружеството е уведомено, че на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН, във връзка с чл. 212, ал. 1, т. 1 и чл. 213, ал. 4 от ЗППЦК, във връзка с чл. 115, ал. 5 от ЗППЦК, е открито административно производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка спрямо „Булвеста Холдинг“ АД, със следния диспозитив:

„Задължавам публичното дружество „Булвеста Холдинг“ АД, гр. София, ЕИК 121531884, да не подлага на гласуване на редовно общо събрание на акционерите, насрочено за 09.06.2019 г. от 13:00 часа, съответно за 24.06.2020 г. от 13:00 часа, при условията на чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК, точка 10 от дневния ред на събранието със следното съдържание:

10. Вземане на решение за прекратяване на дейността и обявяване на „Булвеста Холдинг“ АД в доброволна ликвидация. Избор на Ликвидатор на дружеството.

Проект за решение: „Общото събрание на акционерите прекратява дейността на „Булвеста Холдинг“ АД и го обявява в доброволна ликвидация, като избира предложения от Съвета на директорите Ликвидатор на дружеството.“

С горепосоченото писмо на дружеството е предоставен срок за възражения и/или обяснения от 3 работни дни, считано от получаването на писмото за откриване на административно производство за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК. Писмото е получено от дружеството на електронна поща на

13.05.2020 г.

В рамките на определения срок, т.е. до 18.05.2020 г., в КФН писмо, вх. № РГ-05-43-2 от 18.05.2020 г., **са постъпили следните възражения** от дружеството по така откритото производство:

На първо място, възраженията касаят срока на ликвидацията. Представляващият дружеството твърди, че прилагането на принудителна административна мярка би ограничило правото на акционерите да гласуват по т. 10 от дневния ред, като същото би било и незаконосъобразно, тъй като липсва и нормативно основание посочено в производството. С оглед на горепосоченото е цитирана и разпоредбата на чл. 266, ал. 2, изр. първо, предложение второ от ТЗ, която според публичното дружество, не задължава СД да предложи за разглеждане въпроса относно срока за извършване на ликвидацията, а определя част от компетентността на общото събрание на акционерно дружество - правомощието да определи срок, в който ликвидацията на прекратеното дружество следва да приключи.

На второ място, публичното дружество е изложило аргументи, че посочването на конкретно лице в поканата за свикване на общо събрание не е съществен елемент от императивните изисквания на закона. Посочва, че изброяването в чл. 224, ал. 2 от ТЗ е лимитативно и не се отнася до ликвидаторите на дружество.

На последно място, публичното дружество посочва, че чл. 266, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ТЗ не задължава СД да предложи за разглеждане въпроса относно възнаграждението на ликвидатора, а предоставя в компетентността на общото събрание да го определи.

След обсъждане на представените възражения в цялост, се достига до следните заключения:

Първият изложен аргумент от страна на публичното дружество - за липсата на задължение на СД да предложи за разглеждане въпроса относно срока за извършване на ликвидацията на публичното дружество - не може да бъде споделен. Съгласно чл. 233, ал. 1, изр. първо, предл. първо, вр. ал. 3, изр. първо, вр. ал. 4, т. 5 от ТЗ, общото събрание се свиква от СД чрез покана, обявена в търговския регистър, която съдържа дневния ред на въпросите, предложени за обсъждане, както и конкретните предложения за решения. След като законодателят урежда правото на СД да свиква общо събрание и да определи неговия дневен ред, СД следва да спазва всички законовите изисквания и да предостави възможност на общото събрание да изпълни задължения си, едно от които е определянето на срок на ликвидационния процес по чл. 266, ал. 2, изр. първо, предложение второ от ТЗ. За да упражни общото събрание това свое правомощие, е необходимо СД да включи въпроса в дневния ред и да предложи конкретно предложение.

Акцентът не е дали въпросът за определянето на продължителността на ликвидацията ще е формулиран като отделна точка от дневния ред или в същата, в която се обявява ликвидацията, аргумент на публичното дружество, а неговото включване в дневния ред с цел предоставяне на възможност на всеки акционер да формира воля и да упражни правото си на глас по обсъждания въпрос. Така формулирани т. 10 и предложението към нея създават неяснота относно продължителността на ликвидационния процес и пречатства вземането на информирано решение от акционерите относно ликвидацията на дружеството като цяло.

Публичното дружество твърди, че задължението по чл. 266, ал. 2, изр. първо, предложение второ от ТЗ се изпълнява по време на самото общо събрание. Посоченият аргумент следва да се сподели, но също така следва да се обърне внимание, че чл. 115, ал. 2, т. 3 от ЗППЦК урежда правото на акционерите да правят по същество предложения за решения по всеки въпрос, **включен в дневния ред** и при спазване на изискванията на

закона, като правото се упражнява до прекратяване на разискванията по този въпрос преди гласуване на решението от общото събрание. Единствената възможност общото събрание да приеме решение по въпрос, който не е бил обявен съобразно чл. 233 и чл. 233а от ТЗ, е присъствието на всички акционери или тяхното представяне на събранието и никой от тях да не възразява повдигнатия въпрос да бъде обсъден.

Друг изложен аргумент на публичното дружество е възможността решението за прекратяване на дружеството и обявяването му в ликвидация и решението за определяне на срока за ликвидация да бъдат взети на две последователни събрания. Аргументът не следва да се сподели. Целта на осъществявания от КФН държавен надзор по ЗППЦК е недопускането на условности и неясноти в поведение на поднадзорните лица, които създават предпоставки за нарушаване на императивни изисквания на специалното законодателство или застрашават интересите на инвеститорите.

По отношение на твърдението от страна на дружеството, че вземането на решение за определяне на срока на ликвидация не е положителна предпоставка, възпрепятстваща гласуването на решение за прекратяване на дружеството и откриване на производство по ликвидация, то следва да се посочи, че в съдебната практика се приема, че срокът има инструктивен характер и неговото изтичане не води до приключване на ликвидацията и заличаване на дружеството. Посочва се, че както в интерес на акционерите, така и в интерес на обществото е ликвидацията да се извърши своевременно, като „в този смисъл е и логиката на ликвидационния процес, който определя срок за извършване на ликвидацията“.

Следва да се споделят твърденията на публичното дружество, че няма законови изисквания относно кандидата за ликвидатор на публично дружество. Такива изисквания може да има само ако са уредени изрично в устава на дружеството. Законовите изисквания за ликвидатор, назначаван служебно от длъжностното лице по регистрацията, са уредени в чл. 133 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, както и за ликвидатор на дружество със специална инвестиционна цел в чл. 47 от Наредба № 11 от 03.12.2003 г., издадена от КФН. Правилно е изложено, че акционерите имат право да издигат други кандидатури, различни от предложената по време на самото общо събрание, но не може да се сподели твърдението на дружеството, че посочването на конкретно лице в поканата за свикване на общо събрание не е съществен елемент от императивните изисквания на закона. Напротив, чл. 233, ал. 4, т. 5, предл. второ от ТЗ регламентира включването на конкретни предложения за решения в поканата за свикване на общи събрания. От формулировката на предложението от СД по т. 10 „...като избира предложения от Съвета на директорите Ликвидатор на дружеството“ следва, че СД е има конкретен кандидат за ликвидатор и следва да представи информация за кандидатурата в писмените материали, които са неразделна част от поканата съгласно чл. 224, ал. 1 от ТЗ. След извършена проверка не се установява посочването на конкретен кандидат за ликвидатор в протокол № 34 от извънредно заседание на СД на „Булвеста Холдинг“ АД от 16.04.2020 г. Няма и допълнителни писмени материали, от които да стане ясно коя е предложената кандидатура от СД. Както и дружеството посочва, т. 10 от дневния ред е важна точка, чрез която ще се прекрати дейността на публичното дружество и ще постави началото на ликвидационния процес, но прилагането на принудителна административна мярка не цели ограничаването на правото на акционерите на глас, а защитава интересите им, като изисква спазването на законовите изисквания и вземането на законосъобразно и информирано решение по отношение на прекратяване на дейността на публичното дружество и обявяването му в ликвидация, както и по отношение на избора на ликвидатор.

Последното възражение на публичното дружество - по отношение на липсата на законово изискване за посочване на възнаграждение на ликвидатора в поканата за свикване на общо събрание - също не може да бъде споделено. Задължението за конкретно поведение СД се извежда от чл. 233, ал. 1, изр. първо, предл. първо от ТЗ. СД е един от оправомощените субекти, които имат право да свикат общо събрание, както е посочено и по-горе, и които следва да съблюдают правомощията на общото събрание, да следят за законосъобразното им изпълнение, като му предоставят възможност чрез включването на въпроси в дневния ред и представят конкретни предложения. Член 266, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ТЗ урежда задължението на общото събрание на акционерното дружество да определи възнаграждението на ликвидаторите. Неоснователно е твърдението, че управителният орган няма задължение да включи определяне на възнаграждението на ликвидатора в дневен ред на общото събрание. По тази логика управителният орган няма задължение да включва и въпрос за прекратяване на дейността на дружеството и обявяване на неговата ликвидация.

Относно аргумента на дружеството, че често ликвидаторите не получават възнаграждение, следва да се посочи, че наличието на възнаграждение и определянето на неговия размер са от компетентността на общото събрание, но той може да се произнесе по посочения въпрос, само ако в дневния ред е включен въпрос за избор на ликвидатор.

Законодателят е поставил по-високи нормативни изисквания към публичните дружества, като специфичен вид търговски дружества, с оглед защита на обществен интерес. Това обуславя и завишените изисквания за прозрачност в дейността им - възможността за засягане на многобройни интереси, тъй като ценните им книжа се търгуват на регулиран пазар и инвестиция в тези ценни книжа са направили широк кръг лица. Приемане на решение за прекратяване на дейността на публично дружество и обявяването му в ликвидация без яснота относно нейната продължителност, относно бъдещия ликвидатор и без определяне на възнаграждението му, създава несигурност както в търговския оборот, така и за инвеститорите. С прилагането на принудителна административна мярка се изпълнява целите на ЗППЦК – създаване условия за развит и прозрачен капиталов пазар и повишаване доверието на инвеститорите в капиталовия пазар, като се съблюдава и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

Липсата на своевременно предоставена на акционерите информация по точка 10 от дневния ред и нарушението на императивни разпоредби на закона, застрашават интересите на инвеститорите, което е самостоятелно правно основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК спрямо „Булвеста Холдинг” АД.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 212, ал. 1, т. 1 и чл. 213, ал. 4 от ЗППЦК, във връзка с чл. 115, ал. 5, във връзка с ал. 4 от ЗППЦК, във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗКФН, във връзка с чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК,

РЕШИХ:

Задължавам публичното дружество „Булвеста Холдинг” АД, гр. София, ЕИК 121531884, да не подлага на гласуване на редовно общо събрание на акционерите, насрочено за 09.06.2019 г. от 13:00 часа, съответно за 24.06.2020 г. от 13:00 часа, при условията на чл. 115, ал. 12 от ЗППЦК, точка 10 от дневния ред на събранието със следното съдържание:

„10. Вземане на решение за прекратяване на дейността и обявяване на

„Булвеста Холдинг“ АД в доброволна ликвидация. Избор на Ликвидатор на дружеството.

Проект за решение: „Общото събрание на акционерите прекратява дейността на „Булвеста Холдинг“ АД и го обявява в доброволна ликвидация, като избира предложения от Съвета на директорите Ликвидатор на дружеството.“

На основание чл. 214, ал. 2 от ЗППЦК, решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

На основание чл. 15, ал. 3 от ЗКФН, във връзка с чл. 84, ал. 1 от АПК, решението може да бъде обжалвано по административен ред по реда на АПК пред КФН в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 15, ал. 4 от ЗКФН, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, решението може да бъде обжалвано по съдебен ред пред Административния съд - София област в 14-дневен срок от съобщаването му, съответно от произнасянето на КФН или от изтичането на срока за произнасяне на КФН, ако решението е било обжалвано по административен ред.

На основание чл. 15, ал. 5 от ЗКФН, обжалването на решението по чл. 15, ал. 4 от ЗКФН не спира изпълнението му.

По административното производство не са правени разноси.

**ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КФН,
РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ „НАДЗОР
НА ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ“:**

МАРИЯ ФИЛИПОВА